

Denisa Šoupalová, 15 let

V koutě

Máma i táta,
ségra i brácha,
neví, co se mnou,
ruce si mnou.

Jejich dítě v koutě sedí,
do tmy hledí,
neví kam a neví kudy,
není mu rady, není mu pomoci.

Jejich dítě na prstech počítá,
kolik dní mu ještě zbývá,
kam se všude podívá
a kam už nikdy nevkročí.

Dítě sedí ve tmě samo,
má toho moc nebo málo?
Život nevnímá, do dále se nedívá.

U stolu je prázdné, peněz je málo.
Tatínkova princezna, vždy krásná a líbezná,
Teď tu v koutě truchlí, sama sobě škodí.

A co její bratříček?
Ten šikovný chlapeček?
Nikdo neví, kde je.
Prý si leští trofeje.

Jejich děti v koutě sedí,
do tmy hledí,
neví kam a neví kudy,
není jim rady, není jim pomoci.

Jejich máma, ta krásná a silná,
na prstech počítá,
kam se podívá a kam už nikdy nev Kročí.

Tatínek hledí, sám ve tmě sedí.
Fotbal už nehraje, neví, kdo vyhraje,
Asi pryč pojede.

A co pes? Ten stále čeká, po pokoji kmitá,
čeká, kdy otevřu a hodím mu kostičku
anebo hračičku.

A tak tu sedím, sám do tmy hledím,
na prstech počítám,
kam se ještě podívám.

Máma i táta, klepou se strachem,
Neví, jestli jsem ztracen nebo objeven.

Tatínkova princezna,
vždy krásná a líbezná,
pláče mu na hrudi
a hraje si s knoflíky.

A co její bratříček?
Ten šikovný chlapeček?
Radši se nedívá a sám sobě nalhává,
že se vrátím, až svůj slib splním.

Odešel jsem pryč,
zahodil jsem klíč
a nechal vše za sebou,
pod temnou mlhou.

O pomoc volám, nikoho nevnímám,
potřebuju pomoci, už toho je na mě moc.

**Mé problémy nikdo neřeší
a nikdo je nevidí
a nikdo neví, že nějaké existují.**

**Potřebuju pomoc, hodně moc!
Nevím, kam dál,
o pomoc jsem volal!**